

Η
ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚ
Η ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

#5

Η ΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Έραστος Φίλος

Ιδιότητες του Θεού που
επιβεβαιώνονται από την ανθρώπινη εμπειρία

ΛΟΓΙΚΗ

ΗΘΙΚΗ

Ο άνθρωπος:
(ορθο)λογικό
ον

Ο άνθρωπος:
ηθικό
ον

ΧΡΙΣΤΟΣ: Ο ΛΟΓΟΣ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ και
ΚΡΙΤΗΣ

Οι δύο βασικοί άξονες της ανθρώπινης εμπειρίας

Το Όν που είναι υπεύθυνο για την ύπαρξη και την κατανοητότητα του σύμπαντος είναι αρμόδιο και για τις ηθικές μας κρίσεις. Έτσι, η μόνη λογική εξήγηση για τους δύο βασικούς άξονες της εμπειρίας μας, την ικανότητα συλλογισμού μας και τις ηθικές μας κρίσεις, είναι η ύπαρξη αυτού του Όντος.

- Ρίτσαρντ Πέρτιλ: «Γιατί έχει νόημα η Πίστη» (2009)

3 Βασικές Αρχές Συλλογισμού (Αριστοτέλης 384-322 π.Χ.)

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

- Η Αλήθεια είναι η Αλήθεια

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΗ ΑΝΤΙΦΑΣΗΣ

- Η Αλήθεια δεν ταυτίζεται με την αναλήθεια ή το ψέμα

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΕΝΟΥ ΜΕΣΟΥ

- Κάτι είναι αληθές ή δεν είναι - δεν υπάρχει 'μισή αλήθεια'

Η Αρχή της Ταυτότητας

**Το “ναι” σας να είναι ναι και το
“όχι” σας να είναι όχι.
καθετί πέρα απ’ αυτά, προέρχεται
από τον πονηρό (Ματθ. 5: 37)**

Υπογραμμίζει τη σημασία

- Της σαφήνειας και
- Της συνέπειας

στη σκέψη και έκφραση των
μαθητών

Η Αρχή της Μη Αντίφασης

Δεν υπάρχει συνύπαρξη αλήθειας και

ψε

Φυλαχτείτε από τους

**ψευδοπροφήτες, που σας έρχονται
ντυμένοι σαν πρόβατα, από μέσα τους
όμως είναι λύκοι αρπακτικοί. Θα τους
καταλάβετε από τα έργα τους. (Ματθ.**

7. 15)

**Εγώ είμαι το φως του κόσμου· όποιος
με ακολουθεί δεν θα πλανιέται στο
σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως που
οδηγεί στη ζωή. (Ιω. 8: 12)**

Η Αρχή του Αποκλεισμένου Μέσου

Η χριστιανική Πίστη: αληθής ή ψευδής

**‘Όποιος δεν είναι με το μέρος μου
είναι εναντίον μου, κι όποιος δε
μαζεύει μαζί μου σκορπίζει. (Ματθ. 12:
30)**

Επίσης και το αντίστροφο ισχύει.

**‘Όποιος, λοιπόν, δεν είναι εναντίον
σας είναι με το μέρος σας. (Μκ. 9: 40)**

**ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΠΙΣΤΗΣ**

Ο Ιησούς έκανε εκτενώς χρήση των Βασικών Αρχών Συλλογισμού

Ανέπτυξε συλλογισμούς

- κατηγορικούς,
- υποθετικούς,
- διαζευτικούς.

Έκανε χρήση επιχειρημάτων

- «κατά μείζονα λόγο» και
- «σε άτοπο απαγωγή»

Η χρήση του Υποθετικού Συλλογισμού

Ο Ιησούς αντικρούει τους Φαρισαίους οι οποίοι ναι μεν δέχονται τον Μεσσία ως Υιό του Δαβίδ, αλλά όχι ως Υιό του Θεού.

«Τι νομίζετε για το Μεσσία; Ποιανού απόγονος είναι;» «Του Δαβίδ», του απαντούν. Τους λέει: «Πώς τότε ο Δαβίδ, οδηγημένος από το Πνεύμα, τον ονομάζει 'Κύριο'; Λέει: 'Ο Κύριος είπε στον Κύριό μου: κάθισε στα δεξιά μου ώσπου να υποτάξω τους εχθρούς σου κάτω απ' τα πόδια σου'. «Αν, λοιπόν, ο Δαβίδ τον ονομάζει 'Κύριο', πώς είναι απόγονός του;» (Ματθ. 22: 41-45)

Πώς ο Ιησούς αποφεύγει
«τα κέρατα» ενός Διλήμματος

Ματθ. 22: 15-22:

Ρωτούν τον Ιησού: «Επιτρέπεται να πληρώνουμε φόρο στον αυτοκράτορα ή όχι;» (εδ. 17). Αν απαντήσει 'ναι', τότε αναγνωρίζει την ανώτερη εξουσία του Καίσαρα. Αν απαντήσει 'όχι', τότε βρίσκεται σε αντίθεση με τον Καίσαρα. Αλλά ο Ιησούς δεν επιθυμεί να κάνει τίποτα από τα δύο· εξ ου και το δίλημμα. Η πανέξυπνη απάντησή του είναι: «Δώστε, λοιπόν ... στον αυτοκράτορα ό,τι ανήκει στον αυτοκράτορα, και στο Θεό ό,τι ανήκει στο Θεό» (εδ. 21).

Τί δείχνουν όλα αυτά;

1. Ο Ιησούς εφαρμόζε αυτές τις λογικές αρχές, χρησιμοποιώντας διάφορες μορφές συλλογισμού, αποδεικνύοντας έτσι
 - τη λογική Του συνέπεια, και
 - την πνευματική Του υπεροχή
2. Ως ο Λόγος του Θεού όχι μόνο κατείχε τέλεια λογική αλλά και την αξιοποίησε με αριστοτεχνία στη διδασκαλία Του

Ο μεγαλύτερος Λογικολόγος που έζησε ποτέ

Πρέπει να εμπεδώσουμε ότι ο Ιησούς είναι στοχαστής, κι ότι αυτός δεν είναι ένας απρεπής χαρακτηρισμός, αλλά κάτι ουσιαστικό, καθώς οι άλλες ιδιότητες του Ιησού δεν αποκλείουν τη σκέψη, αλλά μάλλον πιστοποιούν ότι **πρόκειται εδώ για τον μεγαλύτερο λογικολόγο της ανθρώπινης φυλής: «ο πιο έξυπνος άνθρωπος που έζησε ποτέ στη γη»**, ο οποίος, κάνοντας συνεχώς χρήση της λογικής του διορατικότητας, ήταν σε θέση να πείσει τους ανθρώπους – στα ενδόμυχα της καρδιάς και σκέψης τους – για την αλήθεια περί του εαυτού τους και περί του Θεού.

Dr. William Lane Craig, "The Resurrection of Jesus"

Και το Άγιο Πνεύμα;

Το Άγιο Πνεύμα είναι πνεύμα αλήθειας (Ιω. 14:17, 15:26, 16:13). Δεν διδάσκει έννοιες που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της αλήθειας. ... Το Άγιο Πνεύμα δεν οδηγεί σε ερμηνείες που αντιφάσκουν μεταξύ τους ή δεν έχουν εσωτερική συνοχή. ... Το Πνεύμα επιδιώκει να βοηθήσει τον γεμάτο από το Πνεύμα μαθητή να σκέφτεται καθαρά και με ακρίβεια. Ο ερμηνευτής πρέπει να κάνει χρήση αρχών συλλογισμού για να προχωρήσει σε επα συμπεράσματα, αναλογίσεις και συγκρίσεις.

Roy B. Zuck, "The Role of
the Holy Spirit in
Hermeneutics"

Συμπεράσματα (1/2)

- Η χρήση της λογικής ήταν αναπόσπαστο μέρος της απολογητικής του Ιησού.
- Χρησιμοποιώντας προσεκτικά δομημένα επιχειρήματα, ήταν ικανός να αντικρούσει αποτελεσματικά τα όποια επιχειρήματα των αντιπάλων του και να αναδείξει τα λάθη στη σκέψη τους.

Συμπεράσματα (2/2)

- Δεδομένου ότι λογικά επιχειρήματα αποτελούσαν σημαντική μερίδα στην υπεράσπιση του Ιησού ...
- ... οι σημερινοί απολογητές πρέπει να καταστήσουν την Λογική ένα πεδίο μελέτης καθώς η εκκλησία σήμερα βρίσκεται σε μια μάχη ιδεών.

Ενημέρωση

Εγγραφείτε για ενημερώσεις στο ιστολόγιό μου

<https://areopagusbriefs.org>

Δείτε τα κείμενα και άλλες χρήσιμες πληροφορίες

<https://newlifechurch.gr/apologetics/>